

บทที่ 463

ความสุข

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในบทสวดของลูกบทนี้ ลูกจะเขียนถึงสิ่งหนึ่งที่มนุษย์ไม่ว่าเชื้อชาติหรือชนชาติใด เพศอะไร หรือวัยอะไร ต่างต้องการและแสวงหา สิ่งนั้นคือ ความสุข

ที่นี้ลองถามดูว่า เจ้าความสุขนี้ ความหมายคืออะไร? ต่างคน ต่างฐานะ ต่างเชื้อชาติ และต่างวัย ความหมายก็คงจะต่างกัน

สำหรับผู้ที่หาเข้ากินค่าและคนโดยทั่วไป ความสุขคือการมีเงิน สำหรับคนบางคน ถ้ามีเงิน 100,000.-บาท (หนึ่งแสนบาท) เขาก็มีความสุขมากเลยทีเดียว เพราะข้าวสารจะกรอกหม้อในมือหน้า บางทีก็ยังไม่ทราบจะไปหามาจากไหนเลย ถ้ามีเงินถึงแสนบาท โอโฮ! ชีวิตคงจะเหมือนอยู่บนสวรรค์ แต่ ... สำหรับผู้ที่มีเงินเป็นแสนล้าน ซึ่งก็มีอยู่ไม่น้อยในโลกนี้รวมทั้งประเทศไทย มหาเศรษฐีเหล่านี้เขามีความสุขกันจริงๆ อย่างล้นหลามตามจำนวนเงินที่เขา มีหรือไม่ ลูกตอบแทนพวกเขาไม่ได้ เพราะลูกไม่มีเงินระดับแสนล้าน 😊😊😊

ในขณะที่เราเห็นผู้อพยพลี้ภัย เสี่ยงชีวิตข้ามน้ำข้ามทะเลเพื่อแสวงหาชีวิตในประเทศที่พวกเขาคิดว่าดีกว่า ก็มีผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านอาชีพการงานในประเทศที่ผู้ลี้ภัยเหล่านี้คิดว่าดีกว่าฆ่าตัวตาย ทำไมล่ะ?

ช่างทำผมของลูกเป็นคนอัยยาศัยดี คุยเก่งและแม้จะไม่ได้รับการศึกษาถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่เป็นคนมีหลักการขยันขันแข็ง และเป็นคนเข้าถึงหลักแก่นแท้ของศาสนา เธอคุยให้ลูกฟังเสมอว่า ลูกค่าของเธอส่วนใหญ่เป็นคุณหญิงคุณนายในวัยเป็นคุณย่าคุณยาย ฐานะดี มั่นคง แล้วทั้งนั้น เธอรู้จักครอบครัวของลูกค่าเธอทั้งหมดเพราะส่วนใหญ่จะเล่าเรื่องในครอบครัวให้เธอฟัง เธอพูดว่าแปลกที่ทำไมคนรวยทั้งหลายที่เธอคิดว่าชีวิตน่าจะมีความสุขมากมาย แต่กลับไม่ใช่อย่างคนฐานะระดับเธอคิด

ลูกเองก็เคยวิเคราะห์ว่าคนเราจะมีความสุขนั้นต้องมีอะไร แน่نون พื้นฐานที่สุดคือต้องมีเงินพอกินพอใช้ อย่ามีใครมาบอกว่าเงินเป็นสิ่งไม่จำเป็นสำหรับชีวิต พุดสวยโลกสวย แต่ความเป็นจริงคือคนเราทุกคนต้องมีเงินพอเพียงในการดำรงชีวิตเป็นขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้คำว่า “พอเพียง” นี้แหละคือประเด็น เท่าไรถึงจะเรียกว่า “พอเพียง”? ต่างคนต่างคำตอบอีกคนที่ปรารถนาอยากมีเงินสักแสนบาท จะไม่มีทางเข้าใจว่าคนที่ มีเงินเป็นแสนล้านบางคนจึงยังไม่มีมีความสุข

ลูกมองดูคนรอบโลกแล้วกลับหันมามองตัวเองและถามตัวเองว่าทุกวันนี้ฉันมีความสุขแล้วหรือยัง? ลูกกล้าตอบตัวเองดังๆ ว่า “มีความสุขแล้ว อย่างมากด้วย” 😊😊😊

ลูกมีเงินอย่างล้นเหลือ มีอำนาจอย่างล้นหลามเช่นนั้นหรือ? คำตอบคือ ไม่มี และไม่ใช่ว่า แล้วลูกกล้าพูดได้อย่างไรว่าลูกมีความสุขอย่างมากด้วย 😊

ตอบง่าย ๆ สั้น ๆ 1 ประโยค

“เพราะลูกค้นพบพระองค์แล้ว” พระเจ้าข้า

การค้นพบพระองค์และพยายามประพฤติปฏิบัติตนตามพระวาจาของพระองค์ ทำให้มุมมองในเรื่องต่างๆ ในการดำรงชีวิตเปลี่ยนไป ทุกวันนี้ลูกมองชีวิตผ่านคำสั่งสอนของพระองค์ ลูกพอใจในความพอเพียงที่พระองค์ทรงประทานให้ ลูกเห็นความสำคัญของตนเองกับตนเองน้อยลง ลูกเห็นความต้องการความช่วยเหลือของผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสมากขึ้น ...

ถ้าการซื้อกระเป๋าแบรนด์เนมเพิ่มอีก 1 ใบ เงินที่จะซื้อกระเป๋าใบนี้ สามารถใช้เป็นค่าอาหารกลางวันให้แก่เด็กๆ ผู้ยากไร้ในบางพื้นที่เป็นเวลาถึง 10 กว่าปี (ค่าอาหารเที่ยงมีอยู่ละ 10บาทต่อเด็ก 1 คนต่อวัน) คุณค่าของเงินจำนวนนี้ในการไปซื้อกระเป๋าเพิ่มอีก 1 ใบกับการไปให้เป็นค่าอาหารมื้อเที่ยงแก่เด็กๆ เหล่านั้น มันต่างกันฟ้ากับดิน 😊

การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ด้อยโอกาสกว่ายิ่งทำก็ยิ่งขยายวงกว้างขึ้น ทำให้ลูกมีโอกาสสัมผัสชีวิตของผู้ที่เราเรียกว่า “ผู้ยากไร้” ในชีวิตจริง ที่ไม่ใช่แค่อ่านเป็นตัวหนังสือ การเห็นคนพิการไร้ที่พึ่ง คนชราอนาถา เด็กๆ กำพร้ากำลังรับประทานอาหารที่ลูกจัดทำให้ ด้วยความดีใจและมีความสุข ทั้งๆ ที่อาหารเหล่านี้ แม้จะยังบริโภคได้ ก็จะต้องถูกทิ้งไปเป็นขยะ หากไม่มีการจัดการหาให้คนเหล่านี้รับประทาน ทำให้ลูกเข้าใจชีวิตมนุษย์เราได้ลึกซึ้งขึ้นในอีกมิติหนึ่ง

ลูกต้องการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ด้อยโอกาสกว่าเราทั้งหลายเหล่านี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่คงเป็นสิ่งที่ไม่น่าเป็นไปได้ ลูกจึงกำลังให้สิ่งที่มีค่าที่สุดในการทำพันธกิจนี้ เพื่อถวายแด่พระองค์

ลูกกำลังให้ตัวเอง พระเจ้าข้า

“ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” มัทธิว 25:40

เมื่อลูกได้ค้นพบพระองค์แล้ว ลูกไม่ยอมให้พระองค์ทรงอยู่ห่างจากลูกเลย ลูกสวดส่ายประจำเป็นประจำวันอยู่แล้ว และทุกเวลายามที่ใจว่าง เดือนก่อนลูกไปต่างประเทศ ช่วงนั่งรถไฟ รถบัส เดินในสวนสาธารณะ ท่ามกลางอากาศเย็นสบาย ใจไม่เปลี่ยนสี ลูกสวดส่ายประจำตลอด แม้กระทั่งตอนอยู่บนเครื่องบินแทนที่จะชมภาพยนตร์ ลูกนอนสวดส่ายประจำอย่างเดียว มีความสุขมากเลย พระเจ้าข้า 😊😊😊

ลูกเคยอ่านบทเขียนของคริสตชนต่างชาติคนหนึ่ง เขียนว่าการสวดส่ายประจำของมนุษย์นั้น เปรียบประดุจกับปลาว่ายน้ำ ยิ่งเราสวดมากเท่าไร ก็เท่ากับปลาสามารถว่ายน้ำในน้ำลึกมากขึ้นเท่านั้น

วันก่อนมีเจ้าของโรงแรมแห่งหนึ่งติดต่อลูกมาโดยการแนะนำจากเพื่อน จะให้ลูกไปรับประทานอาหารที่เหลือจากโรงแรมของเขาไปแจกจ่ายต่อ เราไม่รู้จักกัน ตอนท้ายเขาพูดว่า เขาประสบความสำเร็จในชีวิตธุรกิจมาพอสมควรแล้ว ตอนนี้อายุยาค้นหาเป้าหมายของชีวิต!

สำหรับลูกนั้น ลูกค้นพบเป้าหมายของชีวิตแล้ว ทั้งเป้าหมาย ทั้งความสุข ทุกอย่างสมบูรณ์ ทั้ง Alpha และ Omega ของชีวิตของลูก นั่นคือ การค้นพบพระองค์นั่นเอง

“ผู้ที่รักเงินทองไม่มีวันอิมเงินทอง ผู้ที่รักทรัพย์สมบัติจะไม่ได้มาอย่างที่เขาต้องการ นี่ก็ไม่เที่ยงแท้ด้วย” ปัญญาจารย์ 5:9

อาแมน

ลูกขอพร: องค์ดินแดนนี้

www.moving-themountain.com

